

drig en chance for at få de arbejdstagerrettigheder, som vi ud fra vort udgangspunkt synes er de rigtige.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil gerne rette en misforståelse og sige til hr. Kim Behnke, at når der tales om social dumping, taler man ikke om niveauforskelle i løn- og ferieregler. Det, der tales om, er ILO-konventionernes grundlæggende rettigheder: ingen accept af tvangsarbejde og slavearbejde, retten til at organisere sig og forhandle egne vilkår, osv. Der tænkes altså ikke på de forskelle, der under alle omstændigheder vil give en konkurrencefordel, og jeg vil gerne spørge hr. Kim Behnke, om hr. Kim Behnke så ikke er enig i, at det er de principper, vi sådan set arbejder efter i forbindelse med en WTO-aftale.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Jo, naturligvis er jeg og vi det. Men der er forskel på, hvad vi i en debat som denne her kan være enige om, og de synspunkter, der bliver præsenteret i f.eks. den offentlige debat.

Når man sidder på en arbejdsplads, og fællestillidsmanden skal forklare sine kollegaer, at der bliver skåret ned på virksomheden, kan der nemt være en fornemmelse af, at det er andre, der stjæler arbejdet fra én, og at det også bare er, fordi de har dårlige vilkår i ulandene osv. Derfor er der brug for, at vi ikke herindefra efterlader det indtryk, at vi stiller krav om, at de skal have de samme forhold, for vi ved jo godt, at det tager mange år, inden de har det. Hvis vi har den gensidige forståelse, tror jeg også, vi gør det danske samfund og det danske arbejdsmarked en tjeneste, så de ikke bruger det som et særligt argument.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Derefter vil vi gå tilbage i ordførrækken. Fru Elisabeth Arnold.

Elisabeth Arnold (RV):

Undskyld, hr. formand. Det var flovt, at jeg ikke fulgte med i talerrækken, så jeg kunne få plads på det tidspunkt, som jeg skulle, men jeg er meget taknemlig for, at jeg får lov til at tale på dette tidspunkt før Kristeligt Folkeparti.

Jeg vil starte med at sige, selv om det næsten er trivielt, at jeg synes altså, det er en overflødig debat. Vi har jo haft oplægget til de emner, der

skulle bringes på bane i WTO-runden, og jeg synes, det havde været mere passende, om debatten havde fundet sted i forbindelse med den debat, vi havde i maj måned. Men det betyder ikke, at jeg ikke vil deltage i debatten, for selvfølgelig er det da altid interessant og vigtigt at få drøftet disse internationale sager.

Vi har jo allerede forberedt os gennem længere tid på dette, og jeg synes også, man må sige, at EU som helhed har været meget velforberedt denne gang. Vi havde jo i maj måned debatten i Folketinget om vores forhandlingsstrategi fra dansk side, og der var et udspil fra Kommissionen i juli 1999 om, hvad den anså for at være vigtige punkter at tage op. Vi har så i Folketingets Europaudvalg i begyndelsen af oktober givet regeringen et forhandlingsoplæg til, hvad den skulle lægge vægt på, og i slutningen af oktober er EU's Ministerråd kommet med en række konklusioner, som har godtgjort, hvordan man skulle føre forhandlingerne videre.

Jeg synes, der er grund til at sige, at der har været gode og harmoniske forberedelser, og der har også været meget stor overensstemmelse mellem landenes ønsker, i hvert fald inden for EU. Flere iagttagere har nævnt, at det netop er en enighed, som ikke har været set længe inden for EU-systemet.

WTO er jo ideelt den globale parallel til Europas indre marked. Man ønsker en fjernelse af nationale handelshindringer, som kan blokere for den samlede vækst i det område, det handler om, og vel at mærke også vækst for de fattige lande i området og for WTO's vedkommende også vækst for ulandene. Det er dér, jeg synes, det vigtigste indsatsområde ligger for dem, der skal forhandle. Man skal holde fast i, at udviklingslandene skal have noget ud af at være med i disse forhandlinger. De skal kunne se en klar fordel i at blive ved med at være med i forhandlingerne. De skal ikke skippes af, de skal ikke isoleres.

Det spændende ved WTO er jo, at der er så utrolig mange lande med, og trods al hr. Keld Albrechtsens irritation over, at han ikke er med i flertalsindstillingen om forhandlingsoplægget, må man dog sige, at det er meget løfterigt og meget spændende, at så mange lande i verden er med i WTO, og at så mange lande i verden faktisk har en vilje til at overvinde nationale handelshindringer. Der er mange traditionelle modsætninger mellem rig og fattig, og forhandlingerne vil tage år, men alligevel er jeg overbevist om, at man kan bøje sig mod hinanden